

e-Book

นักวิชาการเตรียมสอบราชการ

จัดทำโดย นักวิชาการเตรียมสอบข้าราชการ

คู่มือเตรียมสอบ

นิติกร

(กรรมการขนส่งทางบก)

2560

เนื้อหาประกอบด้วย

- ความรู้เกี่ยวกับ กรรมการขนส่งทางบก
- ความรู้เกี่ยวกับ ตำแหน่งนิติกร
- กฎหมายที่เกี่ยวข้อง
- แนวข้อสอบ

จำหน่าย e-book, mp3 , video

คู่มือเตรียมสอบราชการ คู่มือสอบท้องถิ่น นักวิเคราะห์นโยบายและแผน อธิการ นักพัฒนาชุมชน
ปลัดอำเภอ กำนันการกร หน่วยงานรัฐต่างๆ

e-Book

259.-

ขอบเขตเนื้อหา

ส่วนที่ 1 ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับ กรมการขนส่งทางบก

ประวัติความเป็นมา	4
ผู้บริหารระดับสูง	6
หน้าที่รับผิดชอบ	6
การแบ่งส่วนราชการกรมการขนส่งทางบก	7
วิสัยทัศน์	8
พันธกิจ	8
ค่านิยม	8
ประเด็นยุทธศาสตร์	9
เป้าประสงค์	9
นโยบายและแผนที่ใช้เป็นกรอบในการจัดทำแผนยุทธศาสตร์กรมการขนส่งทางบก	9
แนวคิดและหลักการของแผนยุทธศาสตร์กรมฯ	21
โครงสร้างกรมการขนส่งทางบกและผลการดำเนินงาน	22
แผนยุทธศาสตร์กรมการขนส่งทางบก พ.ศ. 2559 – 2563	25

ส่วนที่ 2 กฎหมายที่เกี่ยวข้อง

พระราชบัญญัติรถยนต์ พ.ศ. 2522 แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ 17) พ.ศ. 2557	32
พระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ. 2522 แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ 13) พ.ศ.2557	84

ส่วนที่ 3 ความรู้ตำแหน่งนิติกร

พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551	
แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2558	138
กฎ ก.พ.ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. 2556	190
พรบ.ความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. 2539	223
ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยหลักเกณฑ์การปฏิบัติเกี่ยวกับ	
ความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. 2539	232
สรุปสาระสำคัญ พระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง	
พ.ศ. 2539 แก้ไขเพิ่มเติมถึงฉบับที่ 2 พ.ศ.2557	241
พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. 2542	
แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ 8) พ.ศ. 2559	253
สรุปสาระสำคัญ ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง	310
สรุปสาระสำคัญ ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา	354

ส่วนที่ 4 แนวข้อสอบ

แนวข้อสอบ ประมวลกฎหมาย	393
แนวข้อสอบ พรบ.ความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. 2539	402
แนวข้อสอบ พระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง	
พ.ศ. 2539 แก้ไขเพิ่มเติมถึงฉบับที่ 2 พ.ศ.2557	405
แนวข้อสอบ ระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551	
แก้ไขเพิ่มเติม ฉบับที่ 2 พ.ศ. 2558	413
แนวข้อสอบ พระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่	434

ความรู้เกี่ยวกับ กรมการขนส่งทางบก

ประวัติความเป็นมา

เมื่อการขนส่งทางบก ได้มีการวิวัฒนาการ และขยายตัวขึ้นเรื่อย ๆ ตามความเจริญของบ้านเมือง ทางราชการจึงได้ตั้งหน่วยงานขึ้นควบคุมดูแล ให้เป็นระเบียบเรียบร้อย โดยพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัวรัชกาลที่ 6 ได้โปรดเกล้าฯ ให้ตั้งกระทรวงคมนาคมขึ้นในปี พ.ศ.2425 และให้รวมหน้าที่เกี่ยวกับการขนส่งทางรถไฟ การขนส่งทางบก การขนส่งทางน้ำ และการสื่อสารข่าว มารวมไว้ในกระทรวงคมนาคม อย่างไรก็ตามกิจการด้านขนส่งทางบก ก็ยังไม่มีหน่วยงานที่รับผิดชอบโดยตรงแม้แต่พระราชบัญญัติจัดตั้งกระทรวง และกรม พ.ศ. 2476 ก็มิได้กำหนดให้มีหน่วยงาน ที่รับผิดชอบเกี่ยวกับการขนส่งทางบก

โดยตรงอีกเช่นกันจนกระทั่งในปลายปี พ.ศ. 2476 จึงได้มีพระราชบัญญัติว่าด้วยระเบียบราชการบริหารแห่งราชอาณาจักรสยาม พ.ศ. 2476 (ประกาศในราชกิจจานุเบกษา งานที่กรมการขนส่งได้รับมอบหมายให้ดำเนินการในโอกาสแรก ก็คืองานเกี่ยวกับการขนส่งทางอากาศโดยที่งานดังกล่าวนี้ เดิมเป็นงานที่อยู่ในอำนาจ และหน้าที่ ของกองบินพาณิชย์ สำนักงานปลัดกระทรวงเศรษฐกิจ กรมการขนส่งในสมัยนั้น ได้รับโอนมาโดยบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติโอนอำนาจหน้าที่ เกี่ยวกับราชการของกระทรวงหรือกรม ซึ่งได้มีการเปลี่ยนแปลงแก้ไขปรับปรุงขึ้นใหม่ในปี พ.ศ. 2484 อย่างไรก็ตามจากผลของสงครามมหาเอเซียบูรพา หรือสงครามโลกครั้งที่ 2 ทำให้การวางแผนโครงการเกี่ยวกับอำนาจและหน้าที่ที่จะพึงมีเพื่อตราพระราชกฤษฎีกาจัดวางระเบียบราชการ ในกรมการขนส่งต้องประสบอุปสรรค และล่าช้าไปมาก ทั้งนี้เนื่องจากประเทศไทยมีส่วนได้รับความกระทบกระเทือนจากภัยของสงครามครั้งนี้ด้วย ซึ่งในที่สุดได้มีการพิจารณาอย่างละเอียดรอบครอบแล้ว ๆ ผนฯ จอมพลแปลกพิบูลสงคราม นายกรัฐมนตรี ในสมัยนั้น ได้มีบันทึกสั่งการกำหนดโครงสร้างส่วนราชการไว้ในรูปของกอง ให้มีหน้าที่โดยตรงเกี่ยวกับการขนส่งของประเทศรวม 3 ทางคือ

- 1.กองขนส่งทางบก ทำการควบคุมการขนส่งทางบกทุกประเภท เว้นรถไฟและการเดินรถประจำทาง
- 2.กองขนส่งทางน้ำทำการควบคุมการขนส่งทางน้ำรวมทั้งทางทะเลด้วยและเอาการเดินเรือทะเลมาอยู่ในกองนี้รวมบริษัทเดินเรือไทยไว้ด้วย
- 3.กองขนส่งทางอากาศ ทำการควบคุมการขนส่งทางอากาศทั้งในและนอกประเทศ

วิสัยทัศน์

เป็นองค์กรแห่งนวัตกรรมในการควบคุม กำกับ ดูแลระบบการขนส่งทางถนน ให้มีคุณภาพ และปลอดภัย

พันธกิจ

1. พัฒนาระบบควบคุม กำกับ ดูแล ระบบการขนส่งทางถนน ให้ได้มาตรฐาน และมีความปลอดภัย
2. พัฒนานวัตกรรมในการควบคุม กำกับ ดูแล ระบบการขนส่งทางถนน และบังคับใช้กฎหมาย
3. พัฒนาและส่งเสริมการให้บริการระบบการขนส่งทางถนน ให้มีคุณภาพ และมีสำนึกรับผิดชอบ
4. บริหารจัดการองค์กรตามหลักธรรมาภิบาล

ค่านิยม

- ONE DLT " เป้าหมายชัดเจน มีบูรณาการ งานโดดเด่น
เน้นนวัตกรรม กำกับตามกฎหมาย โปร่งใส เป็นธรรม
- O (Objective) เป้าหมายชัดเจนการทำงานอย่างมีเป้าหมายชัดเจน มีมาตรฐาน อย่างมืออาชีพ (รู้จริง ประชาชนเป็นศูนย์กลาง และผลงานเกินความคาดหมาย)
 - N (Network) มีบูรณาการ โดยบูรณาการเป็นเครือข่าย ทั้งหน่วยงานภายใน และภายนอก
 - E (Eminence) งานโดดเด่น เพื่อความมีชื่อเสียง ผลงานโดดเด่น และตรงกับความต้องการของประชาชน
 - D (Digital Economy) เน้นนวัตกรรมด้วยการใช้นวัตกรรมอย่างเหมาะสม และปรับเปลี่ยนให้ทันสมัย รองรับเศรษฐกิจสร้างสรรค์
 - L (Legitimacy) กำกับตามกฎหมาย เพื่อให้เกิดการควบคุม กำกับ ดูแล ตามกฎหมายที่เข้มแข็ง
 - T (Transparency) โปร่งใส เป็นธรรม รวมถึงการปฏิบัติงานอย่างโปร่งใส และ

พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. 2542
แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ 8) พ.ศ. 2559

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ 5 ตุลาคม พ.ศ. 2542

เป็นปีที่ 54 ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรให้มีกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา 1 พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. 2542”

มาตรา 2 พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา 3 ในพระราชบัญญัตินี้

“**หน่วยงานทางปกครอง**” หมายความว่า กระทรวง ทบวง กรม ส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นและมีฐานะเป็นกรม ราชการส่วนภูมิภาค ราชการส่วนท้องถิ่น รัฐวิสาหกิจที่ตั้งขึ้นโดยพระราชบัญญัติหรือพระราชกฤษฎีกา หรือหน่วยงานอื่นของรัฐ และให้หมายความรวมถึงหน่วยงานที่ได้รับมอบหมายให้ใช้อำนาจทางปกครองหรือให้ดำเนินกิจการทางปกครอง

“**เจ้าหน้าที่ของรัฐ**” หมายความว่า

(1) ข้าราชการ พนักงาน ลูกจ้าง คณะบุคคล หรือผู้ที่ปฏิบัติงานในหน่วยงานทางปกครอง

(2) คณะกรรมการวินิจฉัยข้อพิพาท คณะกรรมการหรือบุคคลซึ่งมีกฎหมายให้อำนาจในการออกกฎ คำสั่ง หรือมติใด ๆ ที่มีผลกระทบต่อบุคคล และ

(3) บุคคลที่อยู่ในบังคับบัญชาหรือในกำกับดูแลของหน่วยงานทางปกครอง หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐตาม (1) หรือ (2)

“คณะกรรมการวินิจฉัยข้อพิพาท” หมายความว่า คณะกรรมการที่จัดตั้งขึ้นตามกฎหมายที่มีการจัดองค์กรและวิธีพิจารณาสำหรับการวินิจฉัยชี้ขาดสิทธิและหน้าที่ตามกฎหมาย

“ตุลาการศาลปกครอง” หมายความว่า ตุลาการในศาลปกครองสูงสุด และตุลาการในศาลปกครองชั้นต้น

“ก.ศป.” หมายความว่า คณะกรรมการตุลาการศาลปกครอง

“คู่กรณี” หมายความว่า ผู้ฟ้องคดี ผู้ถูกฟ้องคดี และให้หมายความรวมถึงบุคคลหน่วยงานทางปกครอง หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งเข้ามาเป็นคู่กรณีด้วยการร้องสอด ไม่ว่าจะโดยความสมัครใจเอง หรือโดยถูกคำสั่งศาลปกครองเรียกเข้ามาในคดี ทั้งนี้ เนื่องจากเป็นผู้มีส่วนได้เสีย หรืออาจถูกกระทบจากผลแห่งคดีนั้นและเพื่อประโยชน์แห่งการดำเนินกระบวนการพิจารณา ให้รวมถึงผู้มีสิทธิกระทำการแทนด้วย

“คำฟ้อง” หมายความว่า การเสนอข้อหาต่อศาลไม่ว่าจะได้เสนอต่อศาลปกครองชั้นต้นหรือศาลปกครองสูงสุด ไม่ว่าจะได้เสนอในขณะที่เริ่มคดีโดยคำฟ้องหรือคำร้องขอ หรือเสนอในภายหลังโดยคำฟ้องเพิ่มเติมหรือแก้ไข หรือฟ้องแย้ง หรือโดยสอดเข้ามาในคดีไม่ว่าด้วยความสมัครใจ หรือถูกบังคับ หรือโดยมีคำขอให้พิจารณาใหม่

“กฎ” หมายความว่า พระราชกฤษฎีกา กฎกระทรวง ประกาศกระทรวง ข้อบัญญัติท้องถิ่น ระเบียบ ข้อบังคับ หรือบทบัญญัติอื่นที่มีผลบังคับเป็นการทั่วไป โดยไม่มุ่งหมายให้ใช้บังคับแก่กรณีใดหรือบุคคลใดเป็นการเฉพาะ

“สัญญาทางปกครอง” หมายความว่า สัญญาที่คู่สัญญาอย่างน้อยฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งเป็นหน่วยงานทางปกครองหรือเป็นบุคคลซึ่งกระทำการแทนรัฐ และมีลักษณะเป็นสัญญาสัมปทาน สัญญาที่ให้จัดทำบริการสาธารณะ หรือจัดให้มีสิ่งสาธารณูปโภคหรือแสวงประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติ

“ประโยชน์แก่ส่วนรวม” หมายความว่า ประโยชน์ต่อสาธารณะหรือประโยชน์อันเกิดแก่การจัดทำบริการสาธารณะหรือการจัดให้มีสิ่งสาธารณูปโภค หรือประโยชน์อื่นใดที่เกิดจากการดำเนินการหรือการกระทำที่มีลักษณะเป็นการส่งเสริม หรือสนับสนุนแก่ประชาชนเป็นส่วนรวม หรือประชาชนส่วนรวมจะได้รับประโยชน์จากการดำเนินการหรือการกระทำนั้น

มาตรา 4 ให้ประธานศาลปกครองสูงสุดรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

**แนวข้อสอบพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง
พ.ศ. 2539 แก้ไขเพิ่มเติมถึงฉบับที่ 2 พ.ศ.2557**

11. ผู้ที่จะทำการพิจารณาทางปกครองไม่ได้คือข้อใด

- ก. เป็นคู่กรณีเอง
ข. เป็นคู่หมั้นของคู่กรณี
ค. เป็นญาติของคู่กรณี
ง. ถูกทุกข้อ

ตอบ ง. ถูกทุกข้อ

เจ้าหน้าที่ดังต่อไปนี้ จะทำการพิจารณาทางปกครองไม่ได้

- (1) เป็นคู่กรณีเอง
(2) เป็นคู่หมั้นหรือคู่สมรสของคู่กรณี
(3) เป็นญาติของคู่กรณี คือ เป็นบุพการีหรือผู้สืบสันดานไม่ว่าชั้นใด ๆ หรือเป็นพี่น้องหรือลูกพี่ลูกน้องนับได้เพียงภายในสามชั้น หรือเป็นญาติเกี่ยวพันทางแต่งงานนับได้เพียงสองชั้น
(4) เป็นหรือเคยเป็นผู้แทนโดยชอบธรรมหรือผู้พิทักษ์หรือผู้แทนหรือตัวแทนของคู่กรณี
(5) เป็นเจ้าหนี้หรือลูกหนี้ หรือเป็นนายจ้างของคู่กรณี
(6) กรณีอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

(พรบ.วิธีปฏิบัติฯ มาตรา 13)

12. ที่ประชุมมีมติให้กรรมการผู้ถูกคัดค้านปฏิบัติหน้าที่ต่อไป ต้องมีคะแนนเสียงเท่าใดของกรรมการที่ไม่ถูกคัดค้าน ก็ให้กรรมการผู้นั้นปฏิบัติหน้าที่ต่อไปได้

- ก. ไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่ง
ข. ไม่น้อยกว่าหนึ่งในสาม
ค. ไม่น้อยกว่าสองในสาม
ง. ไม่น้อยกว่าสามในสี่

ตอบ ค. ไม่น้อยกว่าสองในสาม

ถ้าที่ประชุมมีมติให้กรรมการผู้ถูกคัดค้านปฏิบัติหน้าที่ต่อไปด้วยคะแนนเสียง**ไม่น้อยกว่าสองในสาม**ของกรรมการที่ไม่ถูกคัดค้าน ก็ให้กรรมการผู้นั้นปฏิบัติหน้าที่ต่อไปได้ มติดังกล่าวให้กระทำโดยวิธีลงคะแนนลับให้เป็นที่สุด (พรบ.วิธีปฏิบัติฯ มาตรา 15)

13. ในกรณีที่มีการยื่นคำขอหลายคำขอนั้นมีข้อความทำนองเดียวกัน สามารถที่จะระบุบุคคลใดเป็นตัวแทนร่วมได้ ในกรณีเช่นนี้ต้องมีผู้ลงชื่อร่วมเกินกว่ากี่คน

ก. เกินสามสิบคน

ข. เกินห้าสิบคน

ค. เกินห้าร้อยคน

ง. เกินหนึ่งพันคน

ตอบ ข. เกินห้าสิบคน

ในกรณีที่มีการยื่นคำขอโดยมีผู้ลงชื่อร่วมกันเกินห้าสิบคนหรือมีคู่กรณีเกินห้าสิบคนยื่นคำขอที่มีข้อความอย่างเดียวกันหรือทำนองเดียวกัน ถ้าในคำขอมีการระบุให้บุคคลใดเป็นตัวแทนของบุคคลดังกล่าวหรือมีข้อความ เป็นปริยายให้เข้าใจได้เช่นนั้น ให้ถือว่าผู้ที่ถูกระบุชื่อดังกล่าวเป็นตัวแทนร่วมของคู่กรณีเหล่านั้น (พรบ.วิธีปฏิบัติฯ มาตรา 25)

14. คำสั่งทางปกครองของคณะกรรมการนั้น คู่กรณีมีสิทธิโต้แย้งต่อคณะกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ได้ภายในกี่วันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่ง

ก. 30 วัน

ข. 60 วัน

ค. 90 วัน

ง. 120 วัน

ตอบ ค. 90 วัน

คำสั่งทางปกครองของบรรดาคณะกรรมการต่าง ๆ ไม่ว่าจะจัดตั้งขึ้นตามกฎหมายหรือไม่ ให้คู่กรณีมีสิทธิโต้แย้งต่อคณะกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ตามกฎหมายว่าด้วยคณะกรรมการกฤษฎีกาได้ทั้งปัญหาข้อเท็จจริงและข้อกฎหมาย ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่งนั้น แต่ถ้าคณะกรรมการดังกล่าวเป็นคณะกรรมการวินิจฉัยข้อพิพาท สิทธิการอุทธรณ์และกำหนดเวลาอุทธรณ์ให้เป็นไปตามที่บัญญัติในกฎหมายว่าด้วยคณะกรรมการกฤษฎีกา (พรบ.วิธีปฏิบัติฯ มาตรา 48)

15. ผู้ที่ได้รับผลกระทบจากการเพิกถอนคำสั่งทางปกครอง มีสิทธิได้รับค่าทดแทนความเสียหาย ซึ่งต้องรอค่าทดแทนภายในระยะเวลาใด นับแต่ได้รับแจ้งการเพิกถอน

ก. 30 วัน

ข. 60 วัน

ค. 120 วัน

ง. 180 วัน

ตอบ ง. 180 วัน

คำสั่งทางปกครองที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายและไม่อยู่ในบังคับของมาตรา 51 อาจถูกเพิกถอนทั้งหมดหรือบางส่วนได้ แต่ผู้ได้รับผลกระทบจากการเพิกถอนคำสั่งทางปกครองดังกล่าวมีสิทธิได้รับค่าทดแทนความเสียหายเนื่องจากความเชื่อโดยสุจริตในความคงอยู่ของคำสั่งทาง

แนวข้อสอบ ระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551
แก้ไขเพิ่มเติม ฉบับที่ 2 พ.ศ. 2558

34. ตำแหน่งประเภททั่วไปของข้าราชการพลเรือนสามัญนั้น แบ่งเป็นระดับใดบ้าง

ก. ระดับต้น, ระดับสูง

ข. ระดับปฏิบัติการ, ระดับชำนาญการ, ระดับชำนาญการพิเศษ, ระดับเชี่ยวชาญ , ระดับทรงคุณวุฒิ

ค. ระดับปฏิบัติงาน, ระดับชำนาญการ, ระดับอาวุโส, ระดับทักษะพิเศษ

ง. ระดับปฏิบัติการ, ระดับชำนาญการ, ระดับเชี่ยวชาญ

ตอบ ค. ระดับปฏิบัติงาน, ระดับชำนาญการ, ระดับอาวุโส, ระดับทักษะพิเศษ

ตำแหน่งประเภททั่วไป มีระดับดังต่อไปนี้

(ก) ระดับปฏิบัติงาน

(ข) ระดับชำนาญงาน

(ค) ระดับอาวุโส

(ง) ระดับทักษะพิเศษ

(พรบ.ระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.2551 มาตรา 46)

35. ในการกำหนดตำแหน่งและระดับของข้าราชการพลเรือนสามัญนั้น เป็นไปตามหลักเกณฑ์ใด

ก. ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในราชกิจจานุเบกษา

ข. ตามหลักเกณฑ์ของกระทรวง ทบวง กรม

ค. ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในกฎ ก.พ.

ง. ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดใน พรบ.บริหารราชการแผ่นดิน

ตอบ ค. ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในกฎ ก.พ.

การจัดประเภทตำแหน่งและระดับตำแหน่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในกฎ

ก.พ. (พรบ.ระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.2551 มาตรา 46)

36. ในการกำหนดตำแหน่งประเภทใด สายงานใด ระดับใดของข้าราชการพลเรือนสามัญนั้น จะต้องคำนึงถึงสิ่งใดเป็นหลัก

ก. ประสิทธิภาพ ประสิทธิผล

- ข. ลักษณะงาน ความประหยัด
- ค. ลักษณะงาน ประสิทธิภาพ ไม่ซ้ำซ้อน
- ง. ประสิทธิภาพ ประสิทธิผล ความไม่ซ้ำซ้อนและประหยัด

ตอบ ง. ประสิทธิภาพ ประสิทธิผล ความไม่ซ้ำซ้อนและประหยัด

ตำแหน่งข้าราชการพลเรือนสามัญจะมีในส่วนราชการใด จำนวนเท่าใด และ เป็นตำแหน่งประเภทใด สายงานใด ระดับใด ให้เป็นไปตามที่ อ.ก.พ. กระทรวงกำหนด โดยต้อง **คำนึงถึง ประสิทธิภาพ ประสิทธิผล ความไม่ซ้ำซ้อนและประหยัดเป็นหลัก** ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ และเงื่อนไขที่ ก.พ. กำหนด และต้องเป็นไปตามมาตรฐานกำหนดตำแหน่งตามมาตรา 48 (พรบ.ระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.2551 มาตรา 47)

37.ในการจัดทำมาตรฐานกำหนดตำแหน่งของข้าราชการพลเรือนสามัญนั้น ในการจำแนกตำแหน่งเป็นประเภทและสายงานนั้น จะต้องคำนึงถึงสิ่งใดเป็นหลัก

- ก. ประสิทธิภาพและคุณภาพของงาน
- ข. คุณภาพและคุณสมบัติของงาน
- ค. หน้าที่ความรับผิดชอบและคุณภาพของงาน
- ง. หน้าที่ความรับผิดชอบและคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่ง

ตอบ ค. หน้าที่ความรับผิดชอบและคุณภาพของงาน

ก.พ. จัดทำมาตรฐานกำหนดตำแหน่ง โดยจำแนกตำแหน่งเป็นประเภท และสายงานตามลักษณะงาน และจัดตำแหน่งในประเภทเดียวกันและสายงานเดียวกันที่คุณภาพของ งานเท่ากัน โดยประมาณเป็นระดับเดียวกัน ทั้งนี้ โดยคำนึงถึงลักษณะหน้าที่ความรับผิดชอบและ คุณภาพของงาน

ในมาตรฐานกำหนดตำแหน่งให้ระบุชื่อตำแหน่งในสายงาน หน้าที่ความรับผิดชอบหลัก และ คุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งไว้ด้วย (พรบ.ระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.2551 มาตรา 48)

38.ในการสรรหาคูคลองเข้ามารับราชการเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งนั้น ต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ใด

- ก. ระบบคุณธรรม และประโยชน์ของทางราชการ

นักวิชาการเตรียมสอบราชการ

นักวิชาการเตรียมสอบราชการ